

Dag 5

In de namiddag naar het Mwangaza Jesuit Centre. Negenentwintig jaar geleden had ik daar als allereerste retraitant een paar weken doorgebracht. De Jezuïeten hadden het landgoed van een oude rijke koloniale dame gekregen met zijn zeer uitgebreide gronden. Het huis was na haar dood wel al leeggehaald maar niet grondig. Overal lagen nog dingetjes en rommeltjes zoals haarspeldjes. Er was alleen maar in mijn kamer, huis-en zitkamer, keuken en geïmproviseerde kapelruimte schoongemaakt. Twee paters waren aanwezig, Fr. Louis, een Amerikaan en Fr. Tony, een Indiër. Iedere avond ging ik met Louis lopen over de vele bushpaden. Op de tweede ochtend stonden er pardoes twee giraffen in onze tuin!! Eén was ziek zo te zien. Ze verdwenen ook weer zoals ze gekomen waren, maar het was opwindend. Er waren daar toentertijd veel dieren: aardvarkens, stekelvarkens, reeën, springhazen, dikdiks (Afrika's allerkleinste hertjes), zelfs op het gazon binnen in een grote groep struiken van rododendrons. Het zijn heel veel soorten vogels: ja, de aanwezigheid van al deze wilde dieren maakte deze retraite tot een heel bijzondere gebeurtenis.

Maar dan vandaag toen ik na jaren deze mooie plek weer bezocht! Een bewaakte ingang met een wachtpost. Lynne moest tekenen in het logboek: precies de tijd van aankomst en onze namen. Het leek wel volgebouwd! Zoveel nieuwe gebouwen zijn er in de jaren bijgekomen. Gebouwen voor retraitanten, een grote kapel, en aan het einde van het gebied voor de retraitanten een afgesloten klein soort dorp voor zieke en oude Jezuïeten, compleet met kapelletje, therapiekamers, fysioruimte, gasten eetkamers, enz. enz. Er is veel geld aan besteed. Dit ten koste van de prachtige wildernis zoals ik die gekend had. Een stuk verderop naar de rivier is er nog wel wat natuur, maar het ziet er allemaal heel gecultiveerd uit. Veel verderop ja, daar is nog wel wat echte wildernis, net bij de rivier de Ngong, maar daar mag je niet meer komen. Te gevaarlijk vanwege bandieten. In mijn tijd liepen daar Maasai herders met hun vee!

Rond het oude huis zocht ik naar het dikdik-bosje, maar dat was er niet meer. Net voor we weggingen vond ik één van de grote peperbomen terug. De mooiste!! Ik herinner me de dikke bult die ik ooit getekend had. Die was nog herkenbaar met zijn sierlijk hangende takjes vol met peperbloesem. Wel was alles bruin van de droogte en heel stoffig. Het paradijs was echt verloren, voor mij althans. Terug naar huis.